

Draga bralka, spoštovani bralec,

pred Vami je nova številka Vestnika za tuje jezike, ki prihaja pred Vas v nekoliko spremenjeni podobi in ga izdaja drug izdajatelj. Ti dejstvi seveda zahtevata nekaj pojasnil.

Društvo za tuje jezike in književnosti, dosedanji izdajatelj Vestnika, je bilo leta 2007 razpuščeno. Člani upravnega odbora društva smo se več let zapored trudili, da bi k delu pritegnili več članov – raziskovalcev in učiteljev tujih jezikov. Žal nam to ni uspelo; zato smo se po dveh komaj sklepčnih skupščinah, s prisotnim minimalnim še zadostnim številom članov, odločili, da društvo razpustimo. V delu nismo več videli pravega smisla, saj nam je manjkala podpora tistih, ki jim je bilo naše delo namenjeno. Razpustitev društva je seveda pomenila, da z njim ugasne tudi Vestnik.

Odzivi in komentarji kolegov, potencialnih avtorjev in bralcev revije, so potrdili tisto, kar smo že slutili; kljub razpustitvi društva je bilo nujno, da Vestnik za tuje jezike obstane. Je namreč edina revija, ki je v slovenskem merilu namenjena raziskovalcem s področja jezikoslovja, književnosti in didaktike tujih jezikov; zlasti pa edina revija, v kateri imajo priložnost objavljati tudi učitelji praktiki. Zato smo se na Filozofski fakulteti odločili, da izdajanje revije prenesemo na fakulteto in Vestnik ponovno vpišemo v razvid medijev.

Po dvoletnem premoru in nekaj težavah, povezanih s financiranjem, je Vestnik za tuje jezike zdaj spet pred Vami; tokrat v nekoliko skromnejšem obsegu kot ponavadi. Z revijo imamo ambicioznejše načrte, ki jih bomo lahko uresničili le z avtorji kakovostnih prispevkov in ob podpori bralcev in naročnikov.

Pred nekaj tedni sem ob pospravljanju polic v kabinetu naletela na izdajo Vestnika iz leta 1963. Prav ganljivo je bilo listati revijo, ki je izšla v letu, ko sem se rodila. Ciklostirana izdaja na skromnem papirju je že prinašala zanimive prispevke avtorjev, katerih večino poznam le po imenu, so pa bili med tistimi, ki so v slovenskem prostoru orali ledino na naših področjih. Zaradi njih in zaradi vseh ostalih, ki so vsa leta vztrajali, se mi zdi še toliko bolj potrebno, da revija obstane.

Imen tistih, ki so v več kot štiridesetih letih izhajanja Vestnika pri njegovem nastajanju sodelovali, je veliko. Vsem njim gre velika zahvala. Posebej pa je treba omeniti mag. Nika Hudeljo, ki je v zadnjih letih vztrajno, natančno in potrpežljivo urejal revijo.

S kolegom Gregorjem Perkom in člani uredniškega odbora upamo, da se čez leto dni spet beremo.

Meta Lah
glavna urednica